

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 622/98 av den 16 mars 1998 om stöd till ansökarstaterna inom ramen för föranslutningsstrategin och särskilt om upprättande av anslutningspartnerskap 1
- * Kommissionens förordning (EG) nr 623/98 av den 19 mars 1998 om ändring av förordning (EG) nr 577/97 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2991/94 om regler för bredbara fetter och rådets förordning (EEG) nr 1898/87 om skydd av beteckningar som används vid saluhållande av mjölk och mjölkprodukter 3
- * Kommissionens förordning (EG) nr 624/98 av den 19 mars 1998 om ändring av förordning nr 1423/95 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter från sockersektorn med undantag av melass 5
- * Kommissionens förordning (EG) nr 625/98 av den 19 mars 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 980/92 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för saluföring i Martinique och Guadeloupe av ris producerat i Franska Guyana när det gäller destinationen för ris som omfattas av stöd 6
- * Kommissionens förordning (EG) nr 626/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av interventionströskeln för meloner och vattenmeloner för regleringsåret 1998/99 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 627/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- Kommissionens förordning (EG) nr 628/98 av den 19 mars 1998 om tillfälligt upphörande med utfärdande av exportlicens för vissa mjölkprodukter och om i vilken utsträckning sådana kan beviljas 13

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 629/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget	14
Kommissionens förordning (EG) nr 630/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97	17
Kommissionens förordning (EG) nr 631/98 av den 19 mars 1998 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1337/97	18
Kommissionens förordning (EG) nr 632/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1338/97	19
Kommissionens förordning (EG) nr 633/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97	20
Kommissionens förordning (EG) nr 634/98 av den 19 mars 1998 om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2506/97	21
Kommissionens förordning (EG) nr 635/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	22
Kommissionens förordning (EG) nr 636/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	24
Kommissionens förordning (EG) nr 637/98 av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris	26
* Kommissionens direktiv 98/17/EG av den 11 mars 1998 om ändring av direktiv 92/76/EEG om erkännande av skyddade zoner i gemenskapen som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker ⁽¹⁾	28

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

98/225/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 mars 1998 om avslutande av den nya undersökning som inletts enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 384/96 rörande de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av mikro-vågsugnar med ursprung i Republiken Korea
- 29

98/226/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 mars 1998 om ändring av beslut 97/216/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Nederländerna ⁽¹⁾
- 34

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 622/98

av den 16 mars 1998

om stöd till ansökarstaterna inom ramen för föranslutningsstrategin och särskilt om upprättande av anslutningspartnerskap

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn i juni 1993 bestämdes vilka villkor som måste uppfyllas av de associerade central- och östeuropeiska stater som önskar bli medlemmar i Europeiska unionen. Under genomförandet av det förfarande som föreskrivs i artikel O i Fördraget om Europeiska unionen identifieras de huvudsakliga svårigheter som dessa stater har med att uppfylla dessa villkor.

Vid Europeiska rådets möte i Amsterdam den 16 och 17 juni 1997 uttalade stats- och regeringscheferna på nytt sin avsikt att stärka unionens föranslutningsstrategi för att underlätta sökandenas förberedelser för anslutningen, och kommissionen lade i detta hänseende fram en samling förslag under namnet "Agenda 2000".

Europeiska rådet i Luxemburg uttalade att det nya instrumentet anslutningspartnerskap, som skall inrättas efter samråd med ansökarstaterna i Central- och Östeuropa, är det viktigaste inslaget i den förstärkta föranslutningsstrategin såtillvida att alla slag av gemenskapsstöd till sökandena samlas inom en enda ram.

Europeiska gemenskapens stöd inom ramen för dessa anslutningspartnerskap bör koncentreras på de ovan nämnda svårigheterna och väl definierade principer, prioriteringar, mellanliggande mål och villkor bör bli vägledande.

Dessa partnerskap, och särskilt deras mellanliggande mål, bör stödja varje stat i dess förberedelser för medlemskap inom en ram av ekonomisk och social konvergens och i dess arbete med att utveckla dels ett nationellt program för att överta gemenskapens regelverk, dels en relevant tidsplan för att genomföra det.

De tillgängliga ekonomiska resurserna måste förvaltas med omsorg och i linje med de prioriteringar som följer av kommissionens yttranden över ansökningarna om anslutning och av granskningen inom rådet av dessa yttranden.

Gemenskapen bör ge sitt stöd enligt föranslutningsstrategin genom att tillämpa de stödprogram som antagits i enlighet med bestämmelserna i fördragen på de berörda staterna. Denna förordning kommer därför inte att få några ekonomiska konsekvenser.

Gemenskapens stöd förutsätter respekt för åtagandena i Europaavtalen och framsteg i riktning mot uppfyllande av Köpenhamnskriterierna.

Programplaneringen med avseende på de ekonomiska resurser som skall utgöra gemenskapens stöd kommer att beslutas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i de förordningar som hänförs till motsvarande finansieringsorgan eller program.

Rådet bör senast den 15 mars 1998 besluta om de principer, prioriteringar, mellanliggande mål och villkor som skall tillämpas på varje enskilt anslutningspartnerskap, så att kommissionen vid slutet av 1998 kan sammanställa sina första regelbundna rapporter om de framsteg som görs i varje enskilt ansökarland.

De organ som imrättats enligt Europaavtalen har en central roll när det gäller att säkerställa ett riktigt genomförande och en riktig uppföljning av dessa anslutningspartnerskap.

⁽¹⁾ EGT C 48, 13.2.1998, s. 18.

⁽²⁾ Yttrandet avgiven den 11 mars 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

Genomförandet av sådana anslutningspartnerskap kommer sannolikt att bidra till att gemenskapens mål uppnås. De enda befogenheter som finns att tillgå är de som anges i artikel 235 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Som en del i den förstärkta föranslutningsstrategin skall anslutningspartnerskap inrättas för ansökarstaterna i Central- och Östeuropa. Varje anslutningspartnerskap skall tillhandahålla en enda ram som omfattar.

- de prioriteringar som, i enlighet med den analys av situationen som görs för varje land, framför allt skall gälla för förberedelserna för anslutningen, under beaktande av de politiska och ekonomiska kriterierna och de skyldigheter som enligt Europeiska rådet åligger en medlemsstat i Europeiska unionen,
- de ekonomiska resurserna för att stödja varje ansökarstat med att genomföra de prioriteringar som bestäms under tiden före anslutningen.

Artikel 2

På förslag av kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet besluta om vilka principer, prioriteringar, mellanliggande mål och villkor som skall ingå i de enskilda anslutningspartnerskapen när dessa läggs fram

för varje ansökarland samt om senare betydande anpassningar av dem.

Artikel 3

Denna förordning skall inte ha några ekonomiska konsekvenser. Enligt föranslutningsstrategin skall gemenskapens stöd vara det stöd som anges i de program som antagits i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

På grundval av de beslut som rådet fattar i enlighet med artikel 2 skall programplaneringen med avseende på de ekonomiska resurserna för det stöd som beviljas inom ramen för anslutningspartnerskapen fastställas i enlighet med de förfaranden som anges i de förordningar som rör motsvarande finansieringsorgan eller program.

Artikel 4

Om det saknas ett inslag som är väsentligt för att fortsätta att ge stöd inför anslutningen, särskilt om åtagandena i Europaaftalen inte följs och/eller tillräckliga framsteg inte görs i riktning mot uppfyllande av Köpenhamnskriterierna, får rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta lämpliga åtgärder i fråga om föranslutningsstöd till en ansökarstat.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 mars 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 623/98

av den 19 mars 1998

om ändring av förordning (EG) nr 577/97 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2991/94 om regler för bredbara fetter och rådets förordning (EEG) nr 1898/87 om skydd av beteckningar som används vid saluhållande av mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1898/87 av den 2 juli 1987 om skydd av beteckningar som används vid saluhållande av mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 4.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 577/97 av den 1 april 1997 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2991/94 om regler för bredbara fetter och rådets förordning (EEG) nr 1898/87 om skydd av beteckningar som används vid saluhållande av mjölk och mjölkprodukter⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2181/97⁽³⁾, innehåller bestämmelser om användningen av beteckningen "smör" för sammansatta produkter enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 1898/87. I denna artikel föreskrivs att den lägsta tillåtna mjölkfetthalten i sammansatta produkter med beteckningen "smör" skall vara 75 %.

I artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 577/97 anges det förfarande som skall följas vid ansökan om tillstånd för användning av beteckningen "smör" för sammansatta produkter där smör utgör en väsentlig beståndsdel, men för vilka kravet på en minsta mjölkfetthalt på 75 % inte kan uppfyllas på grund av tekniska och/eller organoleptiska faktorer.

Erfarenheten har visat att det är svårt att anpassa detta förfarande till det enskilda fallet och samtidigt tillgodose kravet på rättvisa och konsekvens. Enkla och lättfattliga bestämmelser bör tillämpas vid godkännandet av beteckningar för sammansatta produkter som innehåller smör. Vid utformningen av dessa bestämmelser bör hänsyn tas till utvecklingen av marknaden för sammansatta produkter.

⁽¹⁾ EGT L 182, 3.7.1987, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 87, 2.4.1997, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 299, 4.11.1997, s. 1.

En allmän bestämmelse kan godtas enligt vilken det är tillåtet att använda beteckningen "smör" för sammansatta produkter där smör utgör en väsentlig beståndsdel och vars lägsta mjölkfetthalt är lägre än 75 % men minst 62 %, förutsatt att beteckningen är så utformad att konsumenterna inte vilseleds.

Produkter som består av smör, socker och alkoholhaltiga drycker utgör en väl avgränsad grupp av sammansatta produkter med utmärkande egenskaper. Särskilda bestämmelser bör utformas för användningen av beteckningen "smör" för dessa produkter.

För att garantera att målen med förordning (EEG) nr 1898/87 uppnås till fullo, och mot bakgrund av hur mycket mjölkfetthalten varierar i de sammansatta produkter som tillåts bära beteckningen "smör", bör denna beteckning endast få användas om mjölkfetthalten framgår av varans märkning.

Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte avgett något yttrande inom den tid som ordföranden bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 577/97 ändras på följande sätt:

1) Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Beteckningen 'smör' får användas för sammansatta produkter i vilka smör utgör en väsentlig beståndsdel i den mening som avses i artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 1898/87, om slutprodukten innehåller åtminstone 75 % mjölkfett och har tillverkat helt och hållet av smör, enligt definitionen av smör i del A.1 i bilagan till förordning (EG) nr 2991/94, och de övriga ingredienser som anges i denna beskrivning.

2. Beteckningen 'smör' får användas för sammansatta produkter som innehåller mindre än 75 % men minst 62 % mjölkfett, om de övriga krav som anges i punkt 1 är uppfyllda och om produktens beteckning innehåller formuleringen 'beredning av smör'.

3. Som ett undantag från vad som sägs i punkterna 1 och 2 får beteckningen 'smör' användas i samband med ett eller flera ord som betecknar de produkter som förtecknas i bilaga III och som innehåller minst 34 % mjölkfett.

4. Då beteckningen 'smör' används i enlighet med punkterna 1–3 måste mjölkfetthalten framgå av produkternas märkning och presentation. Om de övriga ingredienserna innehåller fett måste den totala fetthalten framgå på samma sätt.

5. Beteckningen 'beredning av smör' enligt punkt 2 och de angivelser som avses i punkt 4 måste ges en iögonenfallande placering och vara väl synliga och lätta att läsa."

2) Artikel 4 skall utgå.

3) Bilagan till denna förordning skall betecknas bilaga III.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA III

Produkter som avses i artikel 3.3

Typ av produkt	Produktens sammansättning	Lägsta mjölkfetthalt
Alkoholhaltigt smör (smör som innehåller alkoholhaltiga drycker)	Smör, alkoholhaltiga drycker, socker	34 %"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 624/98

av den 19 mars 1998

om ändring av förordning nr 1423/95 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter från sockersektorn med undantag av melass

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1785/81 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 15.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 1.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1423/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1143/97⁽⁴⁾, skall de representativa priserna på världsmarknaden, vilka utgör grunden för fastställandet av tilläggsavgifterna, fastställas för varje regleringsår enligt förfarandet i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81 och ändras då variationen hos de delar som ingår i beräkningsunderlaget medför en ökning eller en minskning på minst 0,5 ecu/100 kg.

Det nu gällande systemet innebär, med anledning av de ständiga förändringarna av de representativa priserna på världsmarknaden, ofta förekommande justeringar av tilläggsavgifterna. Dessa ofta förekommande förändringar av

de representativa priserna och tilläggsavgifterna vilka ofta gäller mycket små belopp medför komplikationer i systemet. I syfte att förenkla och öka rättssäkerheten för aktörerna och även för att rationalisera förfarandet för kommissionen bör tröskeln för ändring av de representativa priserna på världsmarknaden, på grundval av vilka tilläggsavgifterna anpassas, höjas till 1,20 ecu/100 kg.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1423/95 skall i artikel 1.2 andra stycket sista raden orden "0,5 ecu per 100 kg" ersättas med "1,20 ecu per 100 kg".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 165, 24.6.1997, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 625/98

av den 19 mars 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 980/92 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för saluföring i Martinique och Guadeloupe av ris producerat i Franska Guyana när det gäller destinationen för ris som omfattas av stöd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95⁽²⁾, särskilt artikel 3.5 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 1.3 d i rådets förordning (EG) nr 2598/95 bör den del av Franska Guyanas risproduktion som åtnjuter stöd för avsättning och saluföring i enlighet för att ta hänsyn till kraven på ekonomisk lönsamhet. Enligt förordning (EG) nr 2598/95 betalas stöd ut för en volym på högst 4 000 ton i samband med avsättning och saluföring i övriga gemenskapen.

De bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa förordning (EG) nr 2598/95 bör fastställas och följaktligen bör kommissionens förordning (EEG) nr 980/92 av den 21 april 1992 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för saluföring i Martinique och Guadeloupe av ris producerat i Franska Guyana⁽³⁾ ändras. Dessa tekniska anpassningar gäller i första hand bestämmelserna för att bevilja stöd i samband med avsättnings- och saluföringsavtal som ingåtts mellan det datum då förordning (EG) nr 2598/95 trädde i kraft och det datum då denna förordning träder i kraft och i andra hand definitionen av parterna i avtalet för avsättning och saluföring av Franska Guyanas risproduktion och slutligen vilka åtgärder som skall vidtas för att säkerställa att de högsta kvantiteter för vilka stöd kan beviljas inte överskrids samt vilka kontroller som är lämpliga för att se till att målet med systemet uppnås.

För att uppnå målet med åtgärderna måste nödvändiga bestämmelser antas så att de produkter som stödsystemet omfattar inte kan exporteras eller återsändas från de

utomeuropeiska departementen till övriga gemenskapen eller återsändas från övriga gemenskapen till de utomeuropeiska departementen.

För att säkerställa effektiv tillämpning av stödsystemet bör denna förordning börja tillämpas samtidigt som förordning (EG) nr 2598/95 trädde i kraft. Effekterna av att produkter återsänds och exporteras från Guadeloupe och Martinique till destinationer i övriga gemenskapen och tredje land i enlighet med de bestämmelser som ersätts genom denna förordning bör anses som definitiva. Artikel 6 i förordning (EG) nr 980/92 bör tillämpas i sin nya lydelse när det gäller återsändning och export från Guadeloupe och Martinique från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för ris.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 980/92 ändras på följande sätt:

1) Titeln skall ersättas med följande:

”Kommissionens förordning (EEG) nr 980/92 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för saluföring av ris från Franska Guyana”.

2) Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

”1. Vid tillämpningen av det stödsystem som fastställs i artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3763/91 avses med årligt avtal ett avtal genom vilket en rörelseidkare, som är en fysisk eller juridisk person etablerad i gemenskapen utanför Franska Guyana, förbinder sig att innan saluföringsperioden börjar, i Guadeloupe, Martinique eller övriga gemenskapen avsätta eller saluföra hela eller delar av risproduktionen från en producent eller en producentsammanslutning eller producentförening i Franska Guyana.”

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 104, 22.4.1992, s. 31.

3) I artikel 2 skall följande punkt 4 läggas till:

"4. Vid tillämpningen av artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3763/91 skall stödansökningar för perioden efter den 12 november 1995 och före den 20 mars 1998 lämnas in till de behöriga myndigheter som Frankrike har utsett på de villkor som nämnda myndigheter har fastställt.

Myndigheterna skall betala ut stödet mot att det framläggs tillräckliga bevis om att de produkter som berättigar till stöd faktiskt har avyttrats eller saluförts i Guadeloupe, Martinique eller i övriga gemenskapen.

De behöriga myndigheterna skall genom lämplig kontroll säkerställa att inlämnade stödansökningar och bifogade handlingar är sanningsenliga och riktiga."

4) Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. De franska myndigheterna skall om det behövs fastställa en enhetlig nedsättningskoefficient för de berörda ansökningarna för att säkerställa att stödet varje år inte beviljas för en kvantitet som överstiger den totala kvantiteten på 12 000 ton, uttryckt som helt slipat ris, för vilken ansökningar har lämnats in och, inom denna begränsning, en kvantitet som överstiger 4 000 ton när det gäller de kvantiteter som avsätts eller saluförs i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique.

2. Den enhetliga nedsättningskoefficienten beräknas på följande sätt:

a) Om den totala kvantitet som stödansökningarna omfattar understiger 12 000 ton, men, när det gäller ris som avyttrats eller saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique, överstiger den högsta kvantiteten på 4 000 ton skall det endast på den sistnämnda riskvantiteten tillämpas en koefficient i som beräknas på följande sätt:

$$i = \frac{4\,000}{x}$$

där:

x = kvantiteten ris från Franska Guyana som faktiskt har avyttrats och saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique.

b) Om den totala kvantitet som stödansökningarna omfattar överstiger 12 000 ton men, när det gäller ris som har avyttrats eller saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique, understiger den högsta kvantiteten på 4 000 ton skall det på

alla riskvantiteter tillämpas en koefficient j som beräknas på följande sätt:

$$j = \frac{12\,000}{y}$$

där:

y = den totala kvantiteten ris från Franska Guyana som stödansökningarna omfattar.

c) Om den totala kvantiteten som stödansökningarna omfattar både överstiger 12 000 ton och, när det gäller ris som har avyttrats eller saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique, den högsta kvantiteten på 4 000 ton skall det tillämpas en koefficient z som beräknas på följande sätt:

$$z = \frac{12\,000}{(i * x) + k}$$

där:

x = kvantiteten ris från Franska Guyana som faktiskt har avyttrats och saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique

i = nedsättningskoefficienten för stödansökningar för den kvantitet ris från Franska Guyana som faktiskt har avyttrats och saluförts i gemenskapen utanför Guadeloupe och Martinique som avses i stycke a

k = kvantiteten ris från Franska Guyana som faktiskt har avyttrats och saluförts i Guadeloupe och Martinique.

De franska myndigheterna skall omedelbart meddela kommissionen om denna punkt tillämpas och hur stora kvantiteter det gäller.

3. Stödet skall betalas ut för de kvantiteter som faktiskt har avyttrats och saluförts i enlighet med de årliga och gällande bestämmelser.

4. För tillämpningen av denna artikel fastställs koefficienten för bearbetning av

— paddyris till helt slipat ris till 0,45

— råris till helt slipat ris till 0,69,

— delvis slipat ris till helt slipat ris till 0,93."

5) Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Produkter som åtnjuter stöd enligt artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3763/91 får inte exporteras. Produkter som avyttrats och saluförs i Guadeloupe och Martinique får dessutom inte återsändas till övriga gemenskapen.

Produkter som avyttras och saluförs i övriga gemenskapen och som åtnjuter det stöd som avses i första stycket får inte återsändas till Guadeloupe, Martinique eller Franska Guyana.

2. De behöriga myndigheterna skall vidta alla nödvändiga kontrollåtgärder för att se till att punkt 1 följs. Sådana åtgärder skall särskilt inbegripa oanmälda fysiska kontroller. Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits med avseende på detta.”

6) I artikel 9 skall följande stycke läggas till:

”De behöriga franska myndigheterna skall senast den 30 juni och den 31 december varje år underrätta kommissionen om genomförandet av stödsystemet och i synnerhet lämna uppgifter om berörda kvantiteter,

storleken på de stöd som beviljats och försändelsernas destination.”

7) Bilagan skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 12 november 1995. När det gäller produkter som återsänds från Guadeloupe och Martinique till övriga gemenskapen och export från dessa öar till tredje land skall artikel 1.5 inte tillämpas förrän från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA

STÖDANSÖKAN

- Produkt:
- Saluföringsperiod: fr.o.m. t.o.m.
- Producentens eller producentorganisationens firmanamn:
-
- Administrativ adress:
(gata, nummer, ort, telefon, telex):
-
- Firmanamn för den fysiska eller juridiska person som är etablerad i Martinique/Guadeloupe:
.....
- Administrativ adress:
-
- Bank och kontonummer, dit stödet skall inbetalas:
-
- Juridiskt förhållande mellan näringsidkarna (samarbetsavtal):
-

Ifylles av medlemsstaten (per produkt och per saluföringsperiod)

Ansökan inkom den	Belopp (i nationell valuta)
STÖDBERÄTTIGADE UTGIFTER	
1. Saluförda kvantiteter:	
2. Värdet av den avyttrade/saluförda produktionen, levererad till lossningshamnen, lastad på transportmedel:	
3. Utgifter som skall beaktas efter värdering av det i punkt 2 angivna värdet på grundval av bifogade handlingar:	
4. Försändelsens destination:	
5. Nedsättningskoefficient (faktiskt saluförd kvantitet) x i, j eller z (!):	
6. Stödberättigade utgifter (4 × 3):	
7. Stödprocent (10 eller 13 %):	
8. Belopp som skall utbetalas (5 × 6):	

(!) Se artikel 5.2."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 626/98
av den 19 mars 1998
om fastställande av interventionströskeln för meloner och vattenmeloner för
regleringsåret 1998/99

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾, särskilt artikel 27.1 och 27.2 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 27.1 i förordning (EG) nr 2200/96 föreskrivs att en interventionsströskel skall fastställas om marknaden för en produkt i bilaga II berörs eller kan komma att beröras av allmänna och strukturella obalanser som ger eller kan ge upphov till alltför stor kvantitet för återtagande. En sådan utveckling riskerar att innebära svårigheter för gemenskapens budget.

I kommissionens förordning (EG) nr 1109/97⁽³⁾ fastställs en interventionströskel för meloner och vattenmeloner för regleringsåret 1997/98. Eftersom de villkor som fastställs i ovan nämnda artikel 27 fortsätter att gälla för denna produkt är det lämpligt att fastställa en ny tröskel för denna produkt för regleringsåret 1998/99 och att fastställa den period som skall beaktas vid uppskattningen av överskridandet av tröskeln.

Genom tillämpningen av ovan nämnda artikel 27 leder överskridandet av interventionströskeln till minskning av gemenskapens ersättning för återtagande under det regleringsår som följer på det regleringsår då tröskeln överskreds. Därför är det lämpligt att fastställa konsekvenserna av ett sådant överskridande och att fastställa en minskning i proportion till överskridandet inom gränsen för en viss procentsats.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Interventionströskeln för regleringsåret 1998/99 fastställs till

- 176 600 ton för meloner, och
- 197 400 ton för vattenmeloner.

2. Överskridandet av den interventionströskel som fastställs i punkt 1 skall uppskattas på grundval av återtaganden som skett mellan den 1 februari 1998 och den 31 januari 1999.

Artikel 2

Om den kvantitet meloner eller vattenmeloner som omfattas av intervention genom återtagande under den period som fastställs i artikel 1.2 överskrider tröskeln som fastställs i artikel 1.1 skall den gemenskapsersättning som fastställs i bilaga V till förordning (EG) nr 2200/96 för det därpå följande saluföringsåret minskas i proportion till överskridandets storlek i förhållande till den produktion som har legat till grund för beräkningen av tröskeln i fråga.

Minskningen av gemenskapens ersättning för återtagande får under inga omständigheter överskrida 30 %.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 162, 19.6.1997, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 627/98

av den 19 mars 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 mars 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	204	53,3
	212	108,7
	624	223,6
	999	128,5
0709 10 00	220	166,5
	999	166,5
0709 90 70	052	111,0
	204	102,9
	999	107,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	36,5
	204	32,3
	212	44,5
	600	55,3
	624	47,3
	999	43,2
0805 30 10	600	72,3
	999	72,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	42,5
	060	40,7
	388	110,2
	400	98,7
	404	102,6
	508	80,3
	512	93,2
	524	98,3
	528	84,7
	720	72,9
	999	82,4
	0808 20 50	052
388		70,3
400		102,2
512		74,0
528		74,4
999		91,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 628/98

av den 19 mars 1998

**om tillfälligt upphörande med utfärdande av exportlicens för vissa mjölk-
produkter och om i vilken utsträckning sådana kan beviljas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av
den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av
marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1466/95 av den 27 juni 1995, om särskilda tillämpnings-
föreskrifter för exportbidrag inom sektorn för mjölk och
mjölkprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG)
nr 2497/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Marknaden för vissa mjölkprodukter karakteriseras av
osäkerhet. Det måste undvikas att ansökningar inlämnas
av spekulationsskäl och dels leder till en förvriddning av
konkurrensen mellan aktörerna, dels hotar den fortsatta
exporten av dessa produkter under resten av perioden i

fråga. Utfärdandet av licenser för dessa produkter bör
därför tillfälligt upphöra, liksom utfärdandet av licenser
för dessa produkter där ansökan är under behandling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utfärdandet av exportlicenser för mjölkprodukter
som omfattas av KN-nummer 0402 21 och 0402 29 skall
upphöra under perioden 20 till 26 mars 1998.
2. Licensansökningar för produkter under KN-nummer
0402 21 och 0402 29 som är under behandling och som
skulle ha beviljats från och med den 20 mars 1998 skall
inte beviljas, med undantag för sådana som avses i artikel
6.1. i förordning (EG) nr 1466/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 629/98

av den 19 mars 1998

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1909/97⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.

Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.

Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/95⁽⁹⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 20.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 49.

BILAGA

till kommissionens förordning av den av den 19 mars 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall	0,462 0,186 0,710
1002 00 00	Råg	2,979
1003 00 90	Korn	1,885
1004 00 00	Havre	1,876
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – I andra fall	1,373 2,028 1,043 1,699 2,028 1,373 2,028
1006 20	Skalat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	3,178 2,829 2,829
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	4,100 4,100 4,100
1006 40 00	Brutet ris som används i form av: – Stärkelse enligt KN-nummer 1108 19 10: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form)	1,510 2,200 2,200

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1007 00 90	Sorghum	1,885
1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer NC 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	0,568 0,873
1102 10 00	Finmalet mjöl av råg	4,081
1103 11 10	Krossgryn och grovt mjöl av durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1103 11 90	Krossgryn av vanligt vete och spält: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	0,568 0,873

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1222/94 (EGT L 136, 31. 5. 1994, 2. 5).

⁽²⁾ Vid export av varor enligt bilaga I till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 1722/93 (EGT L 159, 1. 7. 1993, s. 112).

⁽³⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 630/98

av den 19 mars 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder har inletts genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1339/97⁽⁵⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 507/98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till
och med den 19 mars 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i den ändrade förordningen (EG) nr
1339/97 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till
16,98 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 63, 4.3.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 631/98

av den 19 mars 1998

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1337/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1337/97⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 mars 1998 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller exportavgift för korn som avses i förordning (EG) nr 1337/97 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 632/98

av den 19 mars 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1338/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 1338/97⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till
och med den 19 mars 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 1338/97 är det
högsta exportbidraget för råg fastställt till 39,95 ecu per
ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 633/98

av den 19 mars 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1773/97 av den 12 september 1997 om en särskild inter-
ventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾,
senast ändrad genom förordning (EG) nr 547/98⁽⁶⁾,
särskilt artikel 8 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som
producerats i Finland och Sverige för export från Finland
eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom
förordning (EG) nr 1773/97.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 1773/97 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till
och med den 19 mars 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97 är det
högsta exportbidraget för havre fastställt till 33,95 ecu per
ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 250, 13.9.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 72, 11.3.1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 634/98

av den 19 mars 1998

om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2506/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2506/97⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Med särskild hänsyn till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95 är det inte uppenbart att en största sänkning av importtullar skall företas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 mars 1998 enligt den anbudsinfordran om sänkning av importtullar för majs som avses i förordning (EG) nr 2506/97 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 635/98

av den 19 mars 1998

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier

som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

<i>(ecu/ton)</i>		<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	28,39	1104 23 10 9100	30,42
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	24,34	1104 23 10 9300	23,32
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	24,34	1104 29 11 9000	7,24
1102 90 10 9100	9,20	1104 29 51 9000	7,10
1102 90 10 9900	6,25	1104 29 55 9000	7,10
1102 90 30 9100	33,77	1104 30 10 9000	1,78
1103 12 00 9100	33,77	1104 30 90 9000	5,07
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	36,50	1107 10 11 9000	12,64
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	28,39	1107 10 91 9000	10,91
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	24,34	1108 11 00 9200	14,20
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	24,34	1108 11 00 9300	14,20
1103 19 10 9000	29,79	1108 12 00 9200	32,45
1103 19 30 9100	9,50	1108 12 00 9300	32,45
1103 21 00 9000	7,24	1108 13 00 9200	32,45
1103 29 20 9000	6,25	1108 13 00 9300	32,45
1104 11 90 9100	9,20	1108 19 10 9200	33,44
1104 12 90 9100	37,52	1108 19 10 9300	33,44
1104 12 90 9300	30,02	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	7,24	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	35,51
1104 19 50 9110	32,45	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	27,18
1104 19 50 9130	26,36	1702 30 91 9000	35,51
1104 21 10 9100	9,20	1702 30 99 9000	27,18
1104 21 30 9100	9,20	1702 40 90 9000	27,18
1104 21 50 9100	12,26	1702 90 50 9100	35,51
1104 21 50 9300	9,81	1702 90 50 9900	27,18
1104 22 20 9100	30,02	1702 90 75 9000	37,21
1104 22 30 9100	31,89	1702 90 79 9000	25,82
		2106 90 55 9000	27,18

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 636/98
av den 19 mars 1998
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är

bidragsberättigande spannmålslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.

Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragsatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas (1):

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(ecu/ton)

Spannmålsprodukter (2)	Bidragsbelopp (2)
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	20,28
Spannmålsprodukter (2), med undantag av majs och majsbaserade produkter	6,62

(1) Produktnumren anges i avsnitt 5 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

(2) För bidraget har hänsyn endast tagits till stärkelse från spannmålsprodukter.

Som spannmålsprodukter räknas de produkter som omfattas av undernummer 0709 90 60 och 0712 90 19 i kapitel 10, nummer 1101, 1102, 1103 och 1104 utom undernummer 1104 30 och spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen. Spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen skall anses motsvara vikten av slutprodukterna. Inget bidrag beviljas för de spannmålslag där stärkelsens ursprung inte klart kan fastställas genom analys.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 637/98
av den 19 mars 1998
om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 2 000 ton ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissio-

nens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/98⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 1998.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 26.2.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 mars 1998 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelseland (¹)	Bidragsbelopp (²)	Produktnummer	Bestämmelseland (¹)	Bidragsbelopp (²)
1006 20 11 9000	01	24,00	1006 30 65 9900	01	30,00
1006 20 13 9000	01	24,00		04	30,00
1006 20 15 9000	01	24,00	1006 30 67 9100	05	36,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	24,00	1006 30 92 9100	01	30,00
1006 20 94 9000	01	24,00		02	36,00
1006 20 96 9000	01	24,00		03	41,00
1006 20 98 9000	—	—		04	30,00
1006 30 21 9000	01	24,00	1006 30 92 9900	01	30,00
1006 30 23 9000	01	24,00		04	30,00
1006 30 25 9000	01	24,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	30,00
1006 30 42 9000	01	24,00		02	36,00
1006 30 44 9000	01	24,00		03	41,00
1006 30 46 9000	01	24,00		04	30,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	30,00
1006 30 61 9100	01	30,00		04	30,00
	02	36,00		—	—
	03	41,00	1006 30 96 9100	01	30,00
	04	30,00		02	36,00
1006 30 61 9900	01	30,00		03	41,00
	04	30,00		04	30,00
1006 30 63 9100	01	30,00	1006 30 96 9900	01	30,00
	02	36,00		04	30,00
	03	41,00		—	—
	04	30,00	1006 30 98 9100	05	36,00
1006 30 63 9900	01	30,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	30,00		—	—
1006 30 65 9100	01	30,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	36,00			
	03	41,00			
	04	30,00			

(¹) Följande bestämmelseländer:

- 01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.
- 02 Zoner I—III och VI, Ceuta och Melilla.
- 03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.
- 04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.
- 05 Ceuta och Melilla.

(²) Exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i den ändrade förordningen (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av 2 000 ton.

Obs. Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/17/EG

av den 11 mars 1998

om ändring av direktiv 92/76/EEG om erkännande av skyddade zoner i gemenskapen som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/2/EG⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 h första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens direktiv 92/76/EEG av den 6 oktober 1992 om erkännande av skyddade zoner som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker i gemenskapen⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 96/76/EG⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Enligt kommissionens direktiv 92/76/EEG erkänns vissa zoner i Frankrike, Irland och Italien tillfälligt som skyddade zoner med avseende på vissa skadegörare för en period som löper ut den 31 december 1997.

Mot bakgrund både av uppgifter som lämnats av Irland och Italien och av den undersökning som kontrollerar information som samlats in av experter från kommissionen, framgår det att det tillfälliga erkännandet av de skyddade zonerna i Irland och Italien för *Erwinia amylovora* (Burr.) *Winsl. et al.* bör förlängas under ytterligare en begränsad period för att göra det möjligt för de ansvariga officiella organen i Irland och Italien att färdigställa informationen om spridningen av *Erwinia amylovora* och att slutföra sina åtgärder för att utrota denna skadegörare i de båda länderna.

Mot bakgrund både av uppgifter som lämnats av Frankrike och av den undersökning som kontrollerar information som samlats in av experter från kommissionen är det uppenbart att det tillfälliga erkännandet av den skyddade zonen i Frankrike för Beet necrotic yellow vein virus bör ändras och bli ständigt och därmed förlängas efter 31 december 1997.

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I det första stycket i artikel 1 i direktiv 92/76/EEG skall

- a) ”när det gäller punkt b 2 för Irland och regionen Apulien i Italien erkänns zonerna fram till och med den 31 december 1997” ersätts med ”när det gäller punkt b 2 för Irland och regionen Apulien i Italien erkänns zonerna fram till och med den 31 december 1998”, och
- b) ”och för Frankrike erkänns zonen fram till och med den 31 december 1997” utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv som gäller från den 15 mars 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen genast överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall meddela de andra medlemsstaterna detta.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 305, 21.10.1992, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 20.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 mars 1998

om avslutande av den nya undersökning som inletts enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 384/96 rörande de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av mikrovävsugnar med ursprung i Republiken Korea

(98/225/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

- (1) I januari 1996 införde rådet genom förordning (EG) nr 5/96 ⁽³⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av mikrovävsugnar med ursprung i bl.a. Sydkorea.

2. Begäran om översyn

- (2) Den 5 december 1996 ingavs en begäran om översyn enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) av de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av mikrovävsugnar med ursprung i Sydkorea för följande företags räkning: Cefemo (Frankrike), som

agerade för sina två moderföretags räkning, dvs. AEG (Tyskland) och Brandt (Frankrike), Candy (Italien), DeLonghi (Italien) och Moulinex (Frankrike). Dessa gemenskapstillverkares sammanlagda tillverkning av mikrovävsugnar svarade för en betydande del av gemenskapens totala tillverkning av denna produkt enligt artikel 5.4 i grundförordningen.

- (3) I denna begäran hävdades att de ovannämnda antidumpningsåtgärderna rörande mikrovävsugnar från Sydkorea inte hade lett till några rörelser eller inte hade lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriser eller påföljande försäljningspriser i gemenskapen. De klagande lämnade tillräcklig bevisning om dessa priser före respektive efter införandet av antidumpningstullarna.

B. ÖVERSYN ENLIGT ARTIKEL 12 I GRUNDFÖRORDNINGEN

1. Inledande av undersökningen enligt artikel 12

- (4) Den 18 januari 1997 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁴⁾ att den skulle inleda en översyn enligt artikel 12 i grundförordningen av de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av mikrovävsugnar med ursprung i Sydkorea, och en undersökning påbörjades.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 2, 4.1.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 18.1.1997, s. 3.

- (5) Kommissionen meddelade officiellt de tillverkare/exportörer den visste berördes, företrädarna för exportlandet och de klagande gemenskapstillverkarna att en översyn skulle inledas. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till alla exportörer som den visste berördes, dvs. Samsung Electronics Co., Ltd (nedan kallat SEC), Daewoo Electronics Co., Ltd. (nedan kallat DWE), LG Electronics Inc. (nedan kallat LGE), och Korea Nisshin Co., Ltd. (nedan kallat Nisshin). Kommissionen mottog svar från DWE, SEC och dem närstående importörer samt från LGE inom den angivna tidsfristen. LGE förklarade att man inte hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under översynens undersökningsperiod.
- (7) Nisshin avstod från att besvara frågeformuläret. Följaktligen ansågs detta företag enligt artikel 18 i grundförordningen som en icke-samarbetsvillig part och underrättades om detta. Avgörandena i fråga om Nisshin baserades på bästa tillgängliga uppgifter.
- (8) Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:
- a) *Tillverkare/exportörer i Sydkorea:*
- Samsung Electronics Co., Ltd, Söul
 - Daewoo Electronics Co., Ltd., Söul
 - LG Electronics Inc., Söul
- b) *Importörer som är tillverkarna/exportörerna närstående:*
- Samsung Electronics France, Frankrike
 - Samsung Electronics United Kingdom, Förenade kungariket
 - Daewoo Electronics SA, Frankrike
 - Daewoo Electronics Sales UK, Förenade kungariket
- (9) Frågeformulär sändes även till oberoende importörer som man kände till hade importerat mikrovågsugnar från Sydkorea, för att man skulle kunna fastställa den berörda produktens återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser före och efter införandet av antidumpningstullar. Följande oberoende importörer mottog frågeformulär:
- Amfo Electronics BV, Nederländerna
 - Comet, Förenade kungariket
 - Dixon, Förenade kungariket.
- Ingen av dessa importörer lämnade dock några uppgifter om sina återförsäljningspriser under den ursprungliga undersökningsperioden eller under översynens undersökningsperiod.
- (10) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att inte ändra de gällande antidumpningsåtgärderna samt att avsluta översynen, och dessa parter gavs tillfälle att lämna synpunkter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades, och i tillämpliga fall ändrades avgörandena i enlighet därmed.
- (11) Översynens undersökningsperiod omfattade perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1996. Uppgifter beträffande denna period användes för att fastställa nivån på återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna efter införandet av antidumpningsåtgärder samt för den nya granskningen av exportpriserna och omräkningen av dumpningsmarginalerna.
- (12) Vid fastställandet av huruvida återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna hade rört sig tillräckligt mycket jämfördes prisnivåerna under översynens undersökningsperiod med motsvarande prisnivåer under den ursprungliga undersökningsperioden, som hade omfattat perioden från och med den 1 oktober 1992 till och med den 30 september 1993.
- (13) Undersökningen överskred den normala period på sex månader som föreskrivs i artikel 12.4 i grundförordningen till följd av den stora mängden inhämtade och granskade uppgifter, särskilt med tanke på det stora antalet närstående importörer och berörda seldotterbolag, den komplexa analysen av rörelserna i återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser och det stora antal olika modeller som exporterades under de båda undersökningsperioderna, samt det faktum att normalvärdena måste granskas på nytt.

2. Registrering av importen

- (14) I sina svar på frågeformuläret lämnade två sydkoreanska tillverkare/exportörer uppgifter om reviderade normalvärden enligt artikel 12.5 i grundförordningen.
- (15) Till följd av detta, och efter att ha mottagit svaren på frågeformuläret, lämnade gemenskapsindustrin i april 1997 in en begäran enligt artikel 14.5 i grundförordningen om registrering av importen till gemenskapen av mikrovågsugnar. Begäran motiverades med att det var nödvändigt att registrera importen i avvaktan på resultatet av den nya undersökningen, eftersom omräkningen av normalvärdena kunde innebära att denna nya undersökning drog ut på tiden.
- (16) Efter att ha dragit slutsatsen att tillräckliga skäl fanns och efter samråd med rådgivande kommittén beslöt kommissionen den 25 juni 1997 genom

förordning (EG) nr 1144/97⁽¹⁾ att import av mikro­vågsugnar med ursprung i Sydkorea skulle regi­streras, för det fall att den nya undersökningen skulle leda till ett fastställande av ökad dumpning och det således skulle bli nödvändigt att tillämpa de ändrade antidumpningsåtgärderna på denna import från och med dagen för registrering.

3. Den berörda produkten

- (17) Den produkt som omfattas av begäran och i fråga om vilken översynen inleddes var densamma som i den ursprungliga undersökningen, dvs. mikro­vågs­ugnar för hushållsbruk som för närvarande klassifi­ceras enligt KN-nummer 8516 50 00.

4. Rörelser i återförsäljningspriserna i gemenskapen

a) Fastställande av återförsäljningspriser före och efter införandet av antidumpningsåtgärder

- (18) För att kunna fastställa huruvida åtgärderna hade lett till några rörelser eller till tillräckliga rörelser i priserna, inhämtade kommissionen uppgifter om återförsäljningspriser och påföljande försäljnings­priser för mikro­vågsugnar i gemenskapen före och efter införandet av antidumpningsåtgärder.
- (19) De två samarbetsvilliga sydkoreanska tillverkarna/ exportörerna DWE och SEC, som båda exporterade den berörda produkten till gemenskapen under översynens undersökningsperiod, lämnade upp­gifter om återförsäljningspriser för vissa modeller av mikro­vågsugnar som ansågs vara jämförbara med de modeller som under den ursprungliga undersök­ningsperioden hade exporterats och sålts vidare i gemenskapen av dem närliggande importörer.
- (20) Trots att uppgifter om återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser begärdes från oberoende importörer som man visste hade sålt mikro­vågsugnar importerade från Sydkorea vidare, före och efter införandet av antidumpningsåtgärder, lämnades inga sådana uppgifter till kommissionen. Därför måste avgörandena träffas på grundval av tillgängliga uppgifter om de återförsäljningspriser som togs ut av de närliggande importörerna.
- (21) För att bedöma huruvida återförsäljningspriserna hade rört sig tillräckligt mycket fastställde kommis­sionen för varje modell ett riktpreis som borde ha uppnåtts efter införandet av antidumpningsåtgärder, genom att addera återförsäljningspriserna för respektive modell under den ursprungliga undersökningsperioden med den tillämpliga anti­dumpningstullen. Vid fastställandet av riktpiserna beaktades alla de förändringar av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kost­nader som hade ägt rum hos de närliggande säljdot­terbolagen i gemenskapen mellan den ursprungliga

undersökningsperioden och översynens undersök­ningsperiod.

b) Jämförelse

- (22) Dessa riktpriser jämfördes med återförsäljningspri­serna för sådana modeller som såldes under översy­nens undersökningsperiod och som även om de inte var identiska med de modeller som såldes under den ursprungliga undersökningsperioden ändå ansågs vara jämförbara i fråga om de viktigaste egenskaperna.
- (23) Jämförelsen på grundval av vägda genomsnittliga värden visade att de återförsäljningspriser som togs ut av DWE och SEC under översynens undersök­ningsperiod avsevärt underskred riktpiserna.

c) Slutsats

- (24) Kommissionen drog slutsatsen att återförsäljnings­priserna inte hade rört sig tillräckligt mycket för att till fullo avspeglade antidumpningsåtgärderna, och därför var en förnyad granskning av exportpriserna motiverad.
- (25) Vad gäller ovannämnda avgöranden hävdade en exportör att återförsäljningsprisernas nedgång efter införandet av antidumpningsåtgärder i huvudsak hade sin grund i förändrad teknik och ändrade konsumentpreferenser i gemenskapen som medförde förändrade handelsmönster och kost­nadsbesparingar, vilka i sin tur avspeglades i avse­värt förändrade normalvärden, vilket borde beaktas. Båda exportörerna hade i detta avseende lämnat kompletta uppgifter om reviderade normalvärden inom de tidsfrister som anges i grundförordningen.
- (26) Mot bakgrund av detta bedömde kommissionen att det var motiverat att på nytt granska exportpriserna, och således utvidgades undersökningen enligt artikel 12.5 i grundförordningen till att även omfatta en ny undersökning av normalvärdena för de mikro­vågsugnar som exporterades av DWE och SEC.
- (27) Undersökningen visade att LGE inte hade export­erat några mikro­vågsugnar till gemenskapen under översynens undersökningsperiod. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte var relevant att på nytt granska detta företags exportpriser.

5. Ny granskning av exportpriser

- (28) Såsom föreskrivs i artikel 12.2 i grundförordningen gjorde kommissionen en ny granskning av export­priserna i enlighet med artikel 2.8 och 2.9 i den förordningen.
- (29) I de fall exportförsäljningen gick direkt till oberoende importörer i gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som beta­lades eller skulle betalas av dessa icke-närliggande importörer, enligt artikel 2.8 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EGT L 166, 25.6.1997, s. 1.

(30) I de fall exporten gick till företag som var de exporterande tillverkarna närstående och som var belägna i gemenskapen konstruerades exportpriserna enligt artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av de priser till vilka de importerade produkterna först såldes vidare till oberoende köpare, med justeringar för alla omkostnader som tillkom mellan importen och återförsäljningen, inbegripet betalda antidumpningstullar och en rimlig vinstmarginal. I avsaknad av uppgifter om att lönsamheten i denna bransch skulle ha förändrats ansågs det rimligt att behålla den vinstmarginal på 5 % som hade använts i den ursprungliga undersökningen.

(31) De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som rapporterades av de närstående importörerna justerades vid behov för kostnader avseende försäljning av mikrovågsugnar som belastade importören men som betalades av tillverkaren/exportören, enligt artikel 2.9 i grundförordningen.

6. Omräkning av dumpningsmarginalerna

a) Normalvärde

(32) I syfte att räkna om dumpningsmarginalerna fastställde kommissionen enligt artikel 2.2 i grundförordningen först huruvida de två berörda tillverkarnas/exportörernas totala inhemska försäljning av mikrovågsugnar var representativ i förhållande till deras exportförsäljning till gemenskapen. Det konstaterades att båda företagen hade inhemska försäljningsvolymerna som var avsevärt större än deras exportförsäljning till gemenskapen.

(33) Sedan undersöktes huruvida de modeller som varje tillverkare/exportör sålde på den inhemska marknaden var jämförbara med de exporterade modellerna. Man konstaterade att ett flertal modeller inte var jämförbara eftersom de skilde sig åt inte bara vad gäller grundläggande egenskaper, dvs. kapacitet, funktioner och driftsystem, utan även i fråga om många andra tekniska aspekter. Vad beträffar dessa modeller hade inte heller den andra samarbetsviliga tillverkaren/exportören några jämförbara modeller, och följaktligen måste normalvärdena för dessa modeller konstrueras.

(34) För de kvarvarande modellerna undersökte kommissionen om försäljningen av varje enskild modell på den inhemska marknaden var tillräckligt stor och om den ägde rum vid normal handel på grundval av priset. Man fann att båda företagen hade vissa modeller vars inhemska försäljningsvolym underskred 5 % av motsvarande exportför-

säljning. Även för dessa modeller konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

(35) Kommissionen undersökte därefter huruvida de andra modeller som hade sålts i tillräckliga kvantiteter på den inhemska marknaden även hade sålts vid normal handel. I detta avseende använde kommissionen de uppgifter om tillverkningskostnader som lämnats av företaget avseende varje inhemskt såld modell. För vissa modeller, som i genomsnitt såldes med förlust, måste normalvärdena konstrueras. För de modeller som i genomsnitt såldes till priser som översteg enhetskostnaden fastställdes normalvärdet på grundval av vägda genomsnittliga försäljningspriser för endast den lönsamma försäljningen, eftersom denna försäljning uppgick till mellan 80 % och 10 % av den totala försäljningsvolymen för den berörda relevanta modellen.

(36) Vid fastställandet av normalvärdena togs hänsyn till varje tillverkare/exportörs kostnad för att tillverka de modeller som exporterades till gemenskapen, med tillägg för varje tillverkare/exportörs försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader avseende all försäljning av samma produkt på den inhemska marknaden samt en rimlig vinstmarginal. Vinstmarginalen fastställdes på grundval av alla modeller som på den inhemska marknaden såldes med vinst och i representativa volymer av respektive tillverkare.

Vid fastställandet av normalvärdet för de jämförbara modeller mikrovågsugnar som såldes på den inhemska marknaden i tillräckliga volymer vid normal handel användes de vägda genomsnittliga inhemska priserna för var och en av dessa modeller.

b) Jämförelse

(37) Varje modells vägda genomsnittliga normalvärde, fastställt enligt ovan, jämfördes på nivån fritt fabrikkpris med det vägda genomsnittliga exportpriset.

(38) I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse togs hänsyn i form av justeringar till de olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet. I enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen beviljades justeringar för de faktorer som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Således gjordes justeringar för fysiska egenskaper, importavgifter och indirekta skatter, avdrag, transportkostnader och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader och kostnader efter försäljningen samt för olika handelsled.

- i) Samarbetsvilliga tillverkare/exportörer
- (39) I fråga om de samarbetsvilliga tillverkarna/exportörerna visade jämförelsen mellan de på nytt undersökta normalvärdena och de på nytt granskade exportpriserna att dessa båda företags dumpningsmarginaler inte hade ökat i förhållande till de nivåer som hade fastställts i den ursprungliga undersökningen.
- ii) Icke-samarbetsvilliga tillverkare/exportörer
- (40) Vad gäller Nisshin och de andra sydkoreanska exporterande tillverkare som varken besvarade frågeformuläret eller gav sig till känna skulle avgörandena träffas på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen.
- (41) I detta avseende kunde det dock konstateras att den exportvolym till gemenskapen under översynens undersökningsperiod som rapporterades av SEC och DWE täckte hela den import av mikrovågsugnar från Sydkorea som registrerats av Eurostat. Under dessa omständigheter framstod det inte som nödvändigt att räkna om de icke-samarbetsvilliga tillverkarnas/exportörernas dumpningsmarginaler.

C. AVSLUTANDE AV UNDERSÖKNINGEN

- (42) Eftersom jämförelsen mellan de på nytt granskade exportpriserna och de på nytt undersökta normal-

värdena visade att dumpningsmarginalerna inte har ökat bör översynen avslutas utan någon ändring av de gällande antidumpningsåtgärderna, enligt artikel 12 i grundförordningen.

- (43) Samråd har skett med rådgivande kommittén.
- (44) Mot bakgrund av detta drar kommissionen enligt artikel 12 i grundförordningen slutsatsen att de gällande antidumpningsåtgärderna bör kvarstå oförändrade och att översynen enligt artikel 12 i den förordningen bör avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den nya undersökningen rörande import av mikrovågsugnar enligt KN-nummer 8516 50 00 med ursprung i Sydkorea skall avslutas.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 mars 1998

om ändring av beslut 97/216/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Nederländerna

(Text av betydelse för EES)

(98/226/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta, och

med beaktande av följande:

Klassisk svinpest har brutit ut i Nederländerna.

På grund av handeln med levande svin, sperma, embryon och ägg riskerar dessa utbrott att hota besättningarna i andra medlemsstater.

Nederländerna har vidtagit åtgärder inom ramen för rådets direktiv 80/217/EEG av den 22 januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽³⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

Till följd av sjukdomssituationen antog kommissionen beslut 97/216/EG av den 26 mars 1997⁽⁴⁾ om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Nederländerna och om upphävande av beslut 97/122/EG.

Mot bakgrund av sjukdomens utveckling bör de åtgärder som antagits genom beslut 97/216/EG ändras.

Eftersom det är möjligt att fastställa vilka geografiska områden som uppvisar en särskild risk kan handelsrestriktionerna gälla regionalt.

De nederländska myndigheterna har redan antagit särskilda bestämmelser när det gäller handeln med levande svin från vissa områden inom Nederländernas territorium till övriga delar av Nederländerna för att

undvika ytterligare spridning av sjukdomen klassisk svinpest.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Nederländerna får sända svin till andra medlemsstater endast om svinen kommer från ett område utanför de områden som anges i bilagan.
2. Svin som sänds från områden utanför de områden som anges i bilagan till andra medlemsstater skall sändas direkt från ursprungsanläggningen till bestämmelseorten, bestämmelseanläggningen eller bestämmelseslakteriet.
3. Avels- och produktionssvin som sänds från områden utanför de områden som anges i bilagan till andra medlemsstater skall komma från anläggningar dit inga levande svin har anlänt under 30 dagar omedelbart före den dag då svinen i fråga sänds.
4. Förflyttning av svin till andra medlemsstater från områden utanför de områden som anges i bilagan skall endast tillåtas om de centrala och lokala veterinärmyndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten har fått meddelande om detta tre dagar i förväg och om svinen sänds av den lokala behöriga veterinärmyndigheten.
5. Nederländerna får inte sända svin från de områden som anges i bilagan till andra delar av landets territorium.

Artikel 2

Nederländerna får sända svinsperma till andra medlemsstater endast om sperman kommer från galtar som hålls på de uppsamlingscentra som anges i artikel 3 a i rådets direktiv 90/429/EEG⁽⁵⁾ och ligger utanför de områden som anges i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 47, 21.2.1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 87, 2.4.1997, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 62.

Artikel 3

1. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 64/432/EEG⁽¹⁾ och som skall åtfölja svin som sänds från Nederländerna skall kompletteras med följande:

”Djur i enlighet med kommissionens beslut 98/226/EG av den 19 mars 1998 om ändring av beslut 97/216/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinepest i Nederländerna.”

2. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 90/429/EEG och som skall åtfölja galtsperma som sänds från Nederländerna skall kompletteras med följande:

”Sperma i enlighet med kommissionens beslut 98/226/EG av den 19 mars 1998 om ändring av beslut 97/216/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinepest i Nederländerna.”

Artikel 4

1. Nederländerna skall se till att fordon som transporterar svin från områden utanför de områden som anges i bilagan till andra medlemsstater inte färdas genom de områden som anges i bilagan.

2. Nederländerna skall se till att fordon som har använts för att transportera svin rengörs och desinficeras efter varje användning, och transportören skall tillhandahålla bevis på att sådan desinficering har gjorts.

Artikel 5

Artikel 1 i kommissionens beslut 97/216/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för handel så att dessa överensstämmer med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

BILAGA

De delar av Nederländernas territorium som ligger inom

- den holländsk-tyska gränsen mellan den punkt där Bijlandskanaal korsar gränsen i kommunen Millingen aan de Rijn och Drielandenpunt i byn Vaals,
 - den holländsk-belgiska gränsen mellan Vaals och Schelde-Rijnkanaal,
 - Schelde Rijnkanaal i nordlig riktning över motorväg A 58 till den mynnar ut i floden Volkerrak,
 - floden Volkerrak till den punkt där den korsar Hellegatsplein och mynnar ut i floden Hollandsch Diep, över motorväg A 16 till den mynnar ut i floden Nieuwe Merwede som i sin tur mynnar ut i floden Waal,
 - floden Waal över motorväg A 27 vid Gorinchem, motorväg A 2 vid Zaltbommel och motorväg A 325 vid Nijmegen till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland vid kommunen Millingen aan de Rijn.
-